

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 25Cb/136/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113224473
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Brádziková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2020:1113224473.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred sudkyňou Mgr. Janou Brádzikovou v spore žalobcu: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700, proti žalovanému: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, právne zastúpený: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, o vydanie peňažných prostriedkov vo výške 14.828,35 EUR

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 17.07.2013 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým súd uloží žalovanému povinnosť vydať žalobcovi finančné prostriedky vo výške 14.828,35 EUR vedené na účte č. 3020280306/3100 v prospech účtu žalobcu č. 2623007099/1100 vedený v Tatra banka, a.s.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že ako poisťovateľ uzavrel s K. ako poistníkom havarijné poistenie motorového vozidla značky Škoda Octavia, EČV: D. so začiatkom poistenia od 03.12.2001. Dňa 11.06.2002 nahlásil poistník vznik poistnej udalosti a doručil žalobcovi faktúru za opravu poisteného motorového vozidla, na základe ktorej žalobca vyplatil plnenie vo výške 14.828,35 EUR v prospech účtu 3020280306/3100 vedeného u žalovaného na meno K. J.. Šetrením žalobcu sa preukázalo, že oprava vozidla nikdy nebola vykonaná opravcom ale samotným poistníkom. Bezprostredne po tomto zistení žalobca podal podnet Finančnej polícii, ktorá vykonala blokáciu peňažných prostriedkov na účte č. 3020280306/3100 vedeného u žalovaného. Žalobca uviedol, že poistník bol právoplatne odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní dvoch rokov za trestný čin poisťovacieho podvodu podľa § 250c ods. 1, 3 zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon. Žalobca ďalej uviedol, že peňažné prostriedky vyplatené ako poistné plnenie boli počas trvania trestného konania zaistené na účte č. 3020280306/3100 vedenom u žalovaného, pričom zaistenie finančných prostriedkov bolo zrušené až po právoplatnom skončení trestného konania, a to príkazom zo dňa 20.03.2013, sp. zn. 3T/34/12. Žalobca ďalej poukázal na to, že jediný majiteľ účtu č. 3020280306/3100 vedeného u žalovaného, na ktorom boli finančné prostriedky žalobcu zaistené, zomrel dňa 03.04.2009 a žalobca tak stratil akúkoľvek možnosť domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia voči zosnulému majiteľovi účtu. Žalobca uviedol, že listom zo dňa 10.04.2013 požiadal žalovaného o vydanie peňažných prostriedkov vo výške 14.828,35 EUR a poukázal na príkaz zrušujúci ich zaistenie. Žalobca mal za to, že jeho vlastníctvo k peňažným prostriedkom vo výške 14.828,35 EUR nie je sporné, mal ho za preukázané od začiatku trestného konania, nakoľko výplata plnenia 14.828,35 EUR bola žalobcom vykonaná a zrealizovaná a uvedená suma pripísaná v prospech účtu č. 3020280306/3100 vedeného u žalovaného. Od toho momentu nebolo s uvedeným účtom manipulované, neboli vykonané pokusy o výber finančných prostriedkov z predmetného účtu a neboli

v jeho prospech realizované vklady. Listom zo dňa 20.05.2013 žalovaný žalobcovi oznámil, že jeho žiadosti o vydanie peňažných prostriedkov vo výške 14.828,35 EUR nie je možné vyhovieť. Žalobca mal ďalej za to, že si svoj nárok nemohol uplatniť v rámci dedičského konania po zosnulom K. nakoľko predmetné finančné prostriedky nie sú vo vlastníctve zosnulého a z uvedeného dôvodu nemohli byť zahrnuté do aktív dedičstva. Žalobca poukázal na to, že po zosnulom Milanovi Kovalíkovi nie sú žiadny dedičia a z uvedeného dôvodu bolo dedičské konanie zastavené. Žalobca tiež poukázal na § 175x ods. 1 posledná veta zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Navrhovateľ poukázal na odôvodnenie rozhodnutia súdu o zrušení zaistenia peňažných prostriedkov. Žalobca mal za to, že je vlastníkom finančných prostriedkov vo výške 14.828,35 EUR, ktoré boli podvodným konaním poisťníka vylákané a ktoré boli v ten istý deň po ich pripísaní, t.j. 25.07.2002 na účet č. 3020280306/3100 vedený u žalovaného, zadržané Úradom finančnej polície a blokované, resp. zaistené aj počas celej doby trvania trestného konania proti obvinenému Miroslavovi N.. Žalobca poukázal na § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka a 3 ods. 2 zákona č. 492/2009 Z. z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej tiež ako „Zákon o platobných službách“). Navrhovateľ mal za to, že sa nie svojim zavinením dostal do situácie, kedy predmetom svojho vlastníctva - peniaze, nemôže riadne užívať a nakladať s nimi a z uvedeného dôvodu, by rozhodnutie súdu malo smerovať k náprave tohto stavu a k zabezpečeniu ochrany vlastníckeho práva žalobcu s poukazom na čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky. Nakoľko bolo zaistenie peňažných prostriedkov zrušené, žalobcovi neboli známe žiadne iné prekážky brániace v tom, aby mu boli peňažné prostriedky vrátené.

3. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním doručeným súdu dňa 13.01.2014. Žalovaný považoval žalobou uplatnený nárok za nedôvodný. Žalovaný mal za to, že nie je vlastníkom požadovaných peňažných prostriedkov. Žalovaný poukázal na § 2 ods. 2 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej tiež ako „Zákon o bankách“) a § 2 ods. 1 Zákona o platobných službách. Žalovaný zdôraznil, že klientom poskytuje bankové služby na zmluvnom základe, vykonáva bankové obchody a iné činnosti na základe bankového povolenia udeleného rozhodnutím Národnej banky Slovenska. Zmluvou o bežnom účte medzi žalovaným a K. J. (ďalej tiež ako „klient“) žalovaný zriadil a viedol pre klienta ako majiteľa účtu bežný účet. Majiteľom účtu je osoba, na meno alebo obchodné meno ktorej bol zriadený a evidovaný bežný účet v systéme banky a ktorá je oprávnená vykonávať všetky úkony s bežným účtom, nakladať s finančnými prostriedkami na bežnom účte bez obmedzení, pokiaľ nie je dohodnuté, právoplatným rozhodnutím príslušného orgánu alebo právnym predpisom ustanovené inak. Uviedol, že majiteľ účtu je oprávnený najmä zrušiť bežný účet, navrhnúť zmeny podmienok vedenia bežného účtu, disponovať s peňažnými prostriedkami na bežnom účte v plnom rozsahu, požadovať od banky informácie o bežnom účte a pod. Žalovaný uviedol, že prevodom peňažných prostriedkov podľa pokynu platiteľa (príjemcu) poskytovateľovi platobných služieb nenadobúda banka k týmto finančným prostriedkom vlastnícke právo v zmysle § 123 Občianskeho zákonníka. Banka nakladá s peňažnými prostriedkami jej zverenými výlučne na pokyn platiteľa alebo príjemcu. Pokiaľ klient - fyzická osoba zomrie, zmluva o bežnom účte zanikne, zostatok z bežného účtu sa prevedie na evidenčný účet, ktorý nie je spoplatňovaný ani úročný. V prípade úmrtia klienta - fyzickej osoby, vstupuje do práv a povinností klienta jeho právny nástupca, ktorý je povinný svoje nástupníctvo preukázať právne relevantnou listinou, a to v prípade úmrtia klienta - fyzickej osoby právoplatným a vykonateľným rozhodnutím o dedičstve. Žalovaný ďalej uviedol, že pri uplatňovaní nároku na vrátenie sumy sa nárok uplatňuje nie vlastníckou žalobou na vydanie vecí, ale žalobou na plnenie v peniazoch s doložením právnej povinnosti žalovaného na toto obligačné plnenie zo zákona alebo z prevzatého záväzku. Žalobca mal za to, že vydanie peňažných prostriedkov prostredníctvom reivindikačnej žaloby je ex lege vylúčené a tiež, že procesný úspech v konaní možno predpokladať len ak žalovaný vec zadržíava neoprávnené. Žalovaný mal za to, že peňažné prostriedky nezadržíava bez právneho dôvodu, ide o peňažné prostriedky dobrovoľne poukázané na účet vedený žalovaným zo strany žalobcu a dodatočné zistenie žalobcu o neexistencii právneho dôvodu, pre ktorý peňažné prostriedky na účet poukázal, nemožno pričítať na ťarchu žalovaného. Žalovaný mal ďalej za to, že okamihom poukážania peňažných prostriedkov žalobcom na určený bankový účet vznikla žalobcovi pohľadávka voči Miroslavovi N., prípadne voči K. J., nie však voči žalovanému, preto žalovaný nie je pasívne vecne legitimovaným subjektom. Žalovaný tiež vo vzťahu k žalobou uplatnenému nároku vzniesol námietku premlčania, a to s poukazom na skutočnosť, že listom zo dňa 12.09.2003 žalobca žalovanému oznámil, že k vyplateniu peňažných prostriedkov poisťníkovi na účet vedený u žalovaného (resp. jeho právneho predchodcu) došlo neoprávnené, pričom žaloba bola súdu doručená dňa 17.07.2013. Žalovaný poukázal na § 129 a nasl. Občianskeho zákonníka v nadväznosti na § 134 Občianskeho zákonníka a uviedol, že k premlčaniu práva na vydanie vecí dochádza pri hnutelných veciach uplynutím troch rokov od actio nata. Žalovaný

mal ďalej za to, že formulácia práv a im zodpovedajúcich povinností v žalobnom petite je nejednoznačná a sporná, nakoľko pokiaľ by súd znenie žalobcom navrhovaného petitu prevzal, zaviazal by žalovaného poukázať peňažné prostriedky iba na konkrétny bankový účet a zároveň by bol žalovaný povinný vydať presne tie isté peňažné prostriedky, ktoré boli prevedené z bankového účtu žalobcu. Žalovaný teda považoval žalobný petít v celom rozsahu za materiálne nevykonateľný. Žalovaný s poukazom na uvedené žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

4. K vyjadreniu žalovaného k žalobe sa žalobca vyjadril v podaní doručenom súdu dňa 03.08.2015. Žalobca mal za to, že jednoznačne preukázal svoje vlastnícke právo k peňažným prostriedkom 14.828,35 EUR. Považoval za nesporné, že majiteľom bankového účtu č. 3020280306/3100 vedeného u žalovaného, bol K. J.. Považoval za nesporné, že žalovaný nie je vlastníkom peňažných prostriedkov, ktorých vydania sa žalobca žalobou domáhal. K vznesenej námietke premlčania žalobca uviedol, že vlastnícke právo sa nepremlčuje (§ 100 ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka). Žalobca mal za to, že sa domáhal vydania peňažných prostriedkov, ktorých je vlastníkom, preto svoje právo po premlčacej dobe uplatniť nemohol, keďže práva uplatnené žalobou premlčaniu nepodliehajú. Žalobca považoval námietku premlčania za nedôvodnú aj z ďalších dôvodov. Podľa názoru žalobcu, ak by právo uplatnené žalobou podliehalo premlčaniu, premlčacia doba na vydanie peňažných prostriedkov žalovaným žalobcovi nemohla začať plynúť už dňom 12.09.2003. Žalobca uviedol, že premlčacia doba by začala plynúť dňom, keď sa právo mohlo vykonať (uplatniť) po prvý raz a žalobca mohol podať žalobu na súde na vydanie predmetných peňažných prostriedkov po prvý raz až po kumulatívnom splnení dvoch podmienok, a to (i) K. N. bol právoplatne odsúdený za trestný čin poisťovacieho podvodu (trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava V zo dňa 03.07.2012, sp. zn. 3T/34/2012, nadobudol právoplatnosť dňa 25.07.2012), nakoľko až vtedy bolo jednoznačne preukázané, že peňažné prostriedky vo výške 14.828,35 EUR nachádzajúce sa na účte č. 3020280306/3100 vedenom u žalovaného sú príjmom z trestnej činnosti a patria žalobcovi a (ii) došlo k zrušeniu zaistenia peňažných prostriedkov na uvedenom bankovom účte vedenom žalovaným (zaistenie bolo zrušené Príkazom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 20.03.2013, sp. zn. 3T/34/2012, doručeným žalobcovi dňa 08.04.2013). Žalobca poukázal na to, že počas doby, po ktorú boli peňažné prostriedky zaistené na účte č. 3020280306/3100, s nimi nebolo možné disponovať a neúčinné by boli všetky právne úkony a uplatnenia nárokov vo vzťahu k zaisteným peňažným prostriedkom (§ 95 ods. 1 Tr. por.). Žalobca mal za to, že po dobu zaistenia peňažných prostriedkov nemohol žalobca svoje právo vykonať. Žalobca uviedol, že po zrušení zaistenia predmetných peňažných prostriedkov mal žalovaný automaticky peňažné prostriedky vyplatiť žalobcovi ako ich vlastníkov. Ak by žalobou uplatnené právo podliehalo premlčaniu, premlčacia doba by začala plynúť najskôr dňom 08.04.2013. Žalobca mal v ďalšom za to, že riadne preukázal svoje vlastnícke právo k peňažným prostriedkom vo výške 14.828,35 EUR a toto bolo preukázané aj v trestnom konaní. Žalobca uviedol, že vydania bezdôvodného obohatenia sa nemôže domáhať od K. N., nakoľko plnenie bolo poukázané v prospech účtu č. 3020280306/3100, vedeného u žalovaného, ktorého majiteľom bol Milan J., nie K. N.. Žalobca tiež mal za to, že si túto pohľadávku nemohol uplatniť v dedičskom konaní po nebohom K. J., nakoľko v trestnom konaní bolo jednoznačne preukázané, že predmetné peňažné prostriedky 14.828,35 EUR, nachádzajúce sa na účte vedenom žalovaným pod č. ú. 3020280306/3100, nepatrili zomrelému K. J., ale žalobcovi, a teda ich nebolo možné zahrnúť do aktív dedičstva po K. J.. Žalobca poukázal na to, že v danom prípade boli finančné prostriedky zaistené preto, aby sa po právoplatnom odsúdení páchatel'a z trestného činu poisťovacieho podvodu mohol žalobca ako vlastník predmetných peňažných prostriedkov, k týmto jednoduchšie dostať a uspokojiť tak svoj nárok na náhradu škody. Po právoplatnom odsúdení páchatel'a a následného zrušenia zaistenia mali byť podľa žalobcu peňažné prostriedky vyplatené žalovaným v prospech žalobcu ako ich vlastníka (poškodeného). Žalobca mal za to, že pasívna vecná legitímácia jednoznačne svedčí žalovanému, ktorý preukázateľne má predmetné peňažné prostriedky žalobcu vo svojej faktickej moci a napriek tomu ich odmieta žalobcovi vydať, hoci v prospech žalobcu svedčí právoplatné súdne rozhodnutie v trestnom konaní a žalovanému v splnení povinnosti nebráni žiadny právny predpis, či iná objektívna prekážka. Žalobca uviedol, že ak by súd prisvedčil argumentácii žalovaného, došlo by k absurdnej situácii, kedy by žalovanému zostali peňažné prostriedky, na ktoré nemá žiadny právny nárok a ani nik iný okrem žalobcu nemá na predmetné peňažné prostriedky právny nárok. Žalobca ďalej uviedol, že aj v prípade žaloby o vydanie peňažných prostriedkov v zmysle § 126 Občianskeho zákonníka, aj v prípade žaloby o zaplatenie peňažných prostriedkov v zmysle iného hmotnoprávneho ustanovenia, ide o právne posúdenie tých istých skutkových okolností. V oboch prípadoch tak podľa žalobcu ide o žalobu na plnenie - faktickú úhradu sumy 14.828,35 EUR. Žalobca poukázal na to, že v žalobe sa vydania peňažných prostriedkov domáha preto, lebo žalovaný peňažné prostriedky zadržíava, hoci nie

je ich vlastníkom, ich vlastníkom je žalobca. Žalobca poznamenal, že de facto ide o tie isté peňažné prostriedky, aké boli pripísané na účet č. 3020280306/3100, keďže odo dňa ich pripísania nedošlo na danom bankovom účte k žiadnemu vkladu, či výberu peňažných prostriedkov. Žalobca bol preto toho názoru, že sa môže domáhať ochrany svojho vlastníckeho práva - vydania predmetných peňažných prostriedkov v zmysle § 126 Občianskeho zákonníka, súd však môže žalovaný nárok žalobcovi priznať aj podľa iného hmotnoprávneho ustanovenia, v zmysle ktorého, svedčí právo na peňažné prostriedky žalobcovi. Žalobca mal za to, že svoje vlastnícké právo k peňažným prostriedkom jednoznačne a včas preukázal.

5. Uznesením č.k. 25Cb/136/2013 - 75 zo dňa 10.08.2018 súd rozhodol o pokračovaní v konaní s právnym nástupcom pôvodného žalovaného, a to spoločnosťou Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951 ako so žalovaným v zmysle § 64 CSP.

6. Súd vo veci určil pojednávanie na 30.06.2017 a 29.09.2020, na ktorých spor prejednal v prítomnosti strán sporu, resp. ich právnych zástupcov.

7. Žalobca a žalovaný na pojednávaniach zotrvali na svojich tvrdeniach a stanoviskách prezentovaných v písomných vyjadreniach.

8. Nad rámec svojich písomných vyjadrení žalobca považoval za kľúčovú otázku - kto je vlastníkom finančných prostriedkov nachádzajúcich sa na predmetnom účte vedenom u žalovaného. Žalobca mal za to, že s predmetným účtom sa nedisponovalo, nachádzajú sa na ňom tie isté peňažné prostriedky, ktoré tam žalobca zaslal. Uviedol, že ako vlastníkom peňažných prostriedkov nachádzajúcich sa na danom účte, žiada od žalovaného, ktorý k predmetným peňažným prostriedkom nemá vlastnícke právo ani iné dispozičné právo, aby tieto prostriedky žalobcovi ako vlastníkovi vydal. Žalobca uviedol, že nie z vlastnej viny nemôže nakladať a užívať peňažné prostriedky, ktoré sú v jeho vlastníctve a ktoré sa na danom účte nachádzajú v dôsledku trestnej činnosti. Peňažné prostriedky sú u žalovaného, ktorý k nim nemá ani vlastnícke ani iné právo a žalobca má právo domáhať sa vydania týchto peňažných prostriedkov od žalovaného.

9. Nad rámec svojich písomných vyjadrení žalovaný zdôraznil, že nie je možné v danom prípade rozhodnúť žalobou o vydanie veci, poukázal na to, že v danom prípade išlo o peňažnú transakciu a nie odovzdanie hotovosti alebo mincí. Žalovaný tiež poukázal, že osoba škodcu bola identifikovaná v trestnom konaní a právoplatným rozhodnutím súdu v trestnom konaní bola uložená povinnosť obvinenému nahradiť škodu poškodenému - žalobcovi.

10. Súd sa oboznámil so žalobou a vyjadreniami strán sporu ako aj s pripojeným spisom vedeným na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 3T/34/2012 a vykonal vo veci dokazovanie listinnými dôkazmi založenými do súdneho spisu, a to: Krycím listom vystaveným dňa 19.07.2002, hromadným príkazom na úhradu zo dňa 22.07.2002, fotokópiou zápisu zo stretnutia zo dňa 25.07.2002, Hlásením o neobvyklej obchodnej operácii zo dňa 26.07.2002, Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3T/34/12 zo dňa 03.07.2012, listom žalobcu k číslu ČVS: ORP-637/OEK-B5-2003 MP zo dňa 19.03.2007, listom Okresného riaditeľstva PZ Bratislava V zo dňa 01.03.2007, fotokópiou Príkazu na zaistenie peňažných prostriedkov zo dňa 04.04.2012, listom žalobcu adresovaným Okresnému súdu Bratislava V zo dňa 27.12.2012 - Žiadosť o zrušenie zaistenia peňažných prostriedkov a o ich vydanie, Príkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3T/34/2012 zo dňa 20.03.2013, listom žalobcu adresovaným žalovanému z dňa 10.04.2013 - Žiadosť o vydanie peňažných prostriedkov v sume 14.828,35 EUR, listom žalovaného adresovaným žalobcovi zo dňa 20.05.2013, ako aj ostatnými listinnými dôkazmi založenými do súdneho spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

11. Dňa 19.07.2002 žalobca vystavil Krycím listom k poisťovni udalosti č. 22-22904-27 opravcovi RISC W. R., v zmysle ktorého opravcov oznámil, že mu poukazuje úhradu za opravu havarovaného motorového vozidla v sume 446.719,- Sk.

12. Z fotokópie hromadného príkazu na úhradu vyplynulo, že dňa 22.07.2002 žalobca zadal na úhradu sumu 446.719,- Sk bezhotovostným prevodom na účet č. 3020280306/3100.

13. Z fotokópie zápisu zo stretnutia vyplynulo, že dňa 25.07.2002 sa dostavil Roman Noga s krycím listom k poisťovni udalosti č. 22-22904-27 a uviedol, že faktúra vystavená dňa 19.07.2002 č. 02192 nebola

vystavená firmou RISC a číslo účtu uvedené na faktúre nie je číslom účtu firmy Roman R. RISC. Zápis bol spísaný v prítomnosti pracovníka žalobcu.

14. Dňa 26.07.2002 žalobca uskutočnil hlásenie o neobvyklej obchodnej operácii vo vzťahu ku klientovi K. N., ktorú špecifikoval ako zaslanie sumy 446.719,- Sk dňa 23.07.2002 na č. účtu servisu RISC - W. R., pričom podľa osobného hlásenia p. Nogu, uvedené číslo účtu 3020280306/3100, nie je číslom účtu servisu.

15. Dňa 03.07.2012 Okresný súd Bratislava V vydal Trestný rozkaz sp. zn. 3T 34/12, ktorým obvineného K. N. uznal vinným zo spáchania trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, 4 písm. b) Tr. zák. a trestného činu poisťovacieho podvodu podľa § 250c ods. 1, 3 Tr. zák. Súd vo výroku trestného rozkazu tiež podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obvinenému povinnosť nahradiť poškodenému Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. škodu 14.828,35 EUR. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť vo výroku o vine dňa 25.07.2012 a vo výroku o škode dňa 26.07.2012.

16. Listom zo dňa 19.03.2007 adresovaným Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru Bratislava V k číslu: ČVS: ORP-637/OEK-B5-2003 MP žalobca v nadväznosti na písomnú žiadosť z 01.03.2007 oznámil, že finančné prostriedky vo výške 446.719,- Sk, ktoré boli žalobcom poukázané na účet vedený právnym predchodcom žalovaného č. 3020280306/3100 a dňa 25.07.2002 boli na tento účet pripísané, žalobca považuje za svoje vlastníctvo a požaduje ich vrátenie na účet č. 2623007099/1100.

17. Listom zo dňa 01.03.2007 vyšetrovateľ Policajného zboru v konaní vedenom pod č. ČVS: ORP-637/OEK-B5-2003 MP žiadal žalobcu o informáciu, či finančné prostriedky nachádzajúce sa na účte č. 3020280306/3100, ktorý je vedený na meno K. J. v sume 446.719,- EUR sú žalobcove a či ich žiada vrátiť.

18. Dňa 04.04.2012 bol Okresnou prokuratúrou Bratislava V vydaný príkaz na zaistenie peňažných prostriedkov podľa § 95 ods. 1 Tr. poriadku, a to prostriedkov na účte osoby vystupujúcej pod menom K. J. založenom vo Volksbank Slovensko, a.s., na účte č. 3020280306/3100 v sume 15.099,83 EUR, pretože zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že boli výnosom z trestnej činnosti a bol uložený zákaz akýchkoľvek dispozícií so zaistenými peňažnými prostriedkami do výšky ich zaistenia.

19. Listom zo dňa 27.12.2012 adresovaným Okresnému súdu Bratislava V k sp. zn. 3T/34/2012 žalobca žiadal o zrušenie zaistenia peňažných prostriedkov a o ich vydanie.

20. Dňa 20.03.2013 Okresný súd Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 3T/34/2012 vydal Príkaz, ktorým rozhodol o zrušení zaistenia peňažných prostriedkov na účte osoby vystupujúcej pod menom K. založenom vo Volksbank Slovensko, a.s., č. účtu 3020280306/3100 v sume 15.099,83 EUR. Súd v odôvodnení skonštatoval, že pominul dôvod na zaistenie peňažných prostriedkov patriacich vo výške 14.828,35 EUR žalobcovi a vo výške 271,48 EUR patriacich zrejme K. J.. Súd tiež v odôvodnení skonštatoval, že v konaní nemohol rozhodnúť o vydaní peňažných prostriedkov v sume 14.828,35 EUR žalobcovi, tento nebol vlastníkom účtu č. 3020280306 vo Volksbank Slovensko, a.s. ani oprávneným disponentom s týmto účtom.

21. Listom zo dňa 10.04.2013 žalobca žiadal právneho predchodcu žalovaného o vydanie peňažných prostriedkov v sume 14.828,35 EUR, ktoré boli doposiaľ zaistené na účte č. 3020280306/3100 vedenom u právneho predchodcu žalovaného.

22. Listom zo dňa 20.05.2013 žalovaný reagoval na žiadosť žalobcu o vydanie peňažných prostriedkov v sume 14.828,35 EUR a žalobcovi oznámil, že jeho žiadosti nemôže vyhovieť, nakoľko žalobca žalovanému nepreukázal svoje jednoznačné oprávnenie na podanie žiadosti o vyplatenie uvedených peňažných prostriedkov ani právny titul k predmetným peňažným prostriedkom.

23. Strany sporu na pojednávaní konanom dňa 29.09.2020 po poučení podľa § 154 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov („CSP“) zároveň zhodne vyhlásili, že nemajú žiadne ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania.

24. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov („Občiansky zákonník“) občiansky zákonník upravuje majetkové vzťahy fyzických a právnických osôb, majetkové vzťahy medzi týmito osobami a štátom, ako aj vzťahy vyplývajúce z práva na ochranu osôb, pokiaľ tieto občianskoprávne vzťahy neupravujú iné zákony.

25. Podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

26. Podľa § 118 ods. 1 Občianskeho zákonníka predmetom občianskoprávných vzťahov sú veci, živé zvieratá, a pokiaľ to ich povaha pripúšťa, práva alebo iné majetkové hodnoty.

27. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

28. Podľa § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

29. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

30. Podľa § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

31. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

32. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

33. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

34. Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

35. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 492/2009 Z. z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov poskytovateľ platobných služieb odpíše finančné prostriedky z platobného účtu aj bez predloženia platobného príkazu

a) pri výkone rozhodnutia alebo pri plnení inej povinnosti uloženej osobitným zákonom alebo na základe osobitného zákona,

b) na úhradu všetkých cien a skutočných výdavkov za poskytnuté služby, na úhradu splatných debetných úrokov alebo v ďalších prípadoch, v ktorých je na to poskytovateľ platobných služieb oprávnený podľa rámcovej zmluvy alebo

c) v prípadoch písomne dohodnutých medzi poskytovateľom platobných služieb a používateľom platobných služieb.

36. Po vykonanom dokazovaní a zhodnotení výsledkov dokazovania jednotlivu, ako aj vo vzájomných súvislostiach, súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

37. V konaní strany neurobili sporným, že žalobca ako poisťovateľ a K. N. ako poistník/poistený uzavreli poisťnú zmluvu, predmetom ktorej bolo havarijné poistenie motorového vozidla zn. Škoda Octavia, EČV: BA XXXGE. Dňa 11.06.2002 poistený nahlásil vznik poistnej udalosti a následne doručil žalobcovi faktúru za opravu poisteného motorového vozidla na sumu 470.230,90 Sk. Nebolo sporné, že dňa 19.07.2002 žalobca vystavil krycí list na opravcu RISC - W. Noga a dňa XX.XX.XXXX žalobca poukázal peňažné prostriedky v sume 14.828,35 EUR (446.719,- Sk) na účet č. 3020280306/3100 vedený u právneho

predchodcu žalovaného, ktorého majiteľom bol K. J.. Na základe oznámenia vo faktúre označeného opravcu a šetrením žalobcu sa preukázalo, že oprava vozidla nebola nikdy vykonaná a predložená faktúra nebola vyhotovená označeným opravcom. Následne žalobca podal oznámenie o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že bol spáchaný trestný čin a podal hlásenie o neobvyklej obchodnej operácii. V konaní nebolo sporné a zároveň vyplynulo z predložených listinných dôkazov, ako aj z priloženého trestného spisu vedeného na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 3T/34/2012, že trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 3T/34/12, zo dňa 03.07.2012 súd uznal obvineného K. N. vinným zo spáchania trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, 4 písm. b) Tr. zák. a trestného činu poisťovacieho podvodu podľa § 250c ods. 1, 3 Tr. zák.. Nebolo sporné, že súd vo výroku trestného rozkazu zároveň uložil obvinenému K. N. nahradiť poškodenému - žalobcovi škodu 14.828,35 EUR. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť vo výroku o vine dňa 25.07.2012 a vo výroku o škode dňa 26.07.2012. Medzi stranami ďalej nebolo sporné, že prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V vydal dňa 04.04.2012 príkaz na zaistenie peňažných prostriedkov na účte č. 3020280306/3100 osoby vystupujúcej pod menom K. J. v sume 15.099,83 EUR a dňa 20.03.2013 Okresný súd Bratislava V vydal príkaz sp. zn. 3T/34/2012, ktorým zrušil zaistenie peňažných prostriedkov na účte osoby vystupujúcej pod menom K. J., založenom vo Volksbank Slovensko a.s., č. účtu 3020280306/3100 v sume 15.099,83 EUR. Listom zo dňa 10.04.2013 adresovaným žalovanému žalobca žiadal o vydanie peňažných prostriedkov doposiaľ zaistených na účte č. 3020280306/3100 vedenom u žalovaného v sume 14.828,35 EUR. Žalovaný peňažné prostriedky v sume 14.828,35 EUR na účte č. 3020280306/3100 žalobcovi nevydal a ani uvedenú sumu žalobcovi nezaplátil z akéhokoľvek iného titulu.

38. Žalobca sa teda v konaní domáhal od žalovaného vydania peňažných prostriedkov v sume 14.828,35 EUR vedených na účte č. 3020280306/3100 v prospech účtu žalobcu, a to v zmysle § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka titulom vlastníckeho práva žalobcu k uvedeným peňažným prostriedkom. Žalobca mal za to, že uvedené peňažné prostriedky nachádzajúce sa na uvedenom účte vedenom u žalovaného sú vo vlastníctve žalobcu, pričom s nimi nemôže nakladať v dôsledku trestnej činnosti, žalovaný k týmto finančným prostriedkom nemá vlastnícke, dispozičné ani iné právo a odmieta ich žalobcovi vydať, pričom nie je známy nikto iný, kto by mal k uvedeným peňažným prostriedkom vlastnícke právo, okrem žalobcu. Žalobca mal za to, že ide o tie isté peňažné prostriedky, v tej istej sume, ktoré žalobca zaslal na uvedený konkrétny účet a s ktorými sa následne nedisponovalo.

39. Žalovaný v rámci svojej procesnej obrany v konaní namietal, že nie je vlastníkom uvedených peňažných prostriedkov a tieto môže poukázať len tým osobám, ktoré preukážu právny titul k peňažným prostriedkom. Žalovaný tiež namietal, že peňažné prostriedky, tak ako sa ich vydania domáhal žalobca, nie je možné uplatňovať reivindikačnou žalobou. Ďalej žalovaný namietol nedostatok pasívnej vecnej legitímácie v spore a vzniesol tiež námietku premlčania žalobou uplatneného nároku.

40. Na to, aby sa vlastník veci úspešne domohol ochrany poskytovanej reivindikačnou žalobou, teda žalobou o vydanie veci v zmysle § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musia byť kumulatívne naplnené tri predpoklady, a to (i) žalobca musí preukázať vlastnícke právo k veci, ktorej vydania sa žalobou domáha, (ii) žalobca musí preukázať, že osoba, proti ktorej žaloba smeruje, má vec fakticky vo svojej moci a (iii) osoba označená v žalobe ako osoba pasívne vecne legitimovaná zadržiava vec u seba neoprávnene. Predmetom vydania môže byť akákoľvek vec, ktorú možno dostatočne odlíšiť od iných vecí rovnakého druhu, a to pokiaľ je možné túto vec (veci) náležite a presne identifikovať. Predmetom vindikačnej žaloby teda môžu byť len také veci, ktoré možno odlíšiť od iných vecí tohto istého druhu, teda aj veci zastupiteľné, ak je možné ich individualizovať. V kontexte uvedeného teda takouto vecou môžu byť aj peniaze, a to v prípade, ak tieto sú individualizované, teda ak sa jedná o konkrétne bankovky alebo mince, ktoré sú určené konkrétnymi identifikačnými znakmi. V danom prípade z vykonaného dokazovania (č.l. 14) vyplynulo, že žalobca dňa 22.07.2002 poukázal poistenému Miroslavovi Palkovičovi poistné plnenie vo výške 14.828,35 EUR, a to bezhotovostným prevodom uvedenej sumy na určený bankový účet č. 3020280306/3100 vedený u právneho predchodcu žalovaného, ktorého majiteľom bol Milan J.. V konaní bolo preukázané listinnými dôkazmi (č.l. 18-21), ako aj vyplynulo s priloženého trestného spisu vedeného na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 3T/34/2012 a tiež nebolo sporné, že v danom prípade poistenému nárok na vyplatenie poistného plnenia nevznikol, poistený bol právoplatne uznaný vinným zo spáchania trestného činu podvodu a trestného činu poisťovacieho podvodu, z čoho mal súd jednoznačne preukázané, že neexistoval právny dôvod na vyplatenie poistného plnenia vo výške 14.828,35 EUR na daný účet vedený u žalovaného, ktorého majiteľom bol K. J..

41. V uvedenom kontexte súd považoval za základnú otázku, či možno peňažné prostriedky v sume 14.828,35 EUR, ktoré žalobca bezhotovostne previedol na účet č. 3020280306/3100 vedený u žalovaného, a ktoré boli následne počas prebiehajúceho trestného konania na tomto účte zaistené, považovať za dostatočne individualizované, teda jednoznačne odlišiteľné od iných peňažných prostriedkov, možno ich považovať za veci, ktorých vydania sa možno domáhať žalobou o vydanie vecí (vecí), a teda následne možno pristúpiť k skúmaniu splnenia podmienok úspešnosti reivindikačnej žaloby. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že takto žalobcom určené peňažné prostriedky nemožno považovať za dostatočne individualizované prostredníctvom určených identifikačných znakov, ktoré by tieto peňažné prostriedky ako veci jednoznačne odlíšili od iných peňažných prostriedkov v sume 14.828,35 EUR. Samotná skutočnosť, že sa jedná o peňažné prostriedky prevedené na konkrétny účet a na tomto účte evidované, podľa názoru súdu neznamena, že aj v prípade ich „vydania“ žalobcovi žalovaným by sa jednalo o totožné peňažné prostriedky. Žalobca totiž na daný účet nevložil konkrétne individualizované bankovky v súhrnnej hodnote 14.828,35 EUR, ale bezhotovostne poukázal poistné plnenie vo výške 14.828,35 EUR. Keďže sa v danom prípade následne preukázalo, že na takéto plnenie nebol právny dôvod, nepochybne vznikol žalobcovi nárok na vrátenie takéhoto plnenia, avšak nie na vrátenie tých istých peňažných prostriedkov, ktoré bezhotovostne previedol na konkrétny účet vedený u žalovaného. Peniaze nachádzajúce sa na účte v banke, predstavujú pohľadávku majiteľa účtu voči banke, nejedná sa teda v tomto prípade o tie isté konkrétne bankovky, ani o tie isté konkrétne peniaze, ktoré tretia osoba na tento účet zaslala. V zmysle uvedeného mal súd za to, že nárok žalobcu na vydanie peňažných prostriedkov v sume 14.828,35 EUR v zmysle § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nie je dôvodný, nakoľko v danom prípade peňažné prostriedky v sume 14.828,35 EUR bezhotovostne poukázané žalobcom na účet vedený žalovaným a na tomto účte zaistené počas trestného konania, nemožno považovať za veci náležite individualizované a odlišiteľné od iných vecí rovnakého druhu, a teda takto špecifikované peňažné prostriedky nemôžu byť predmetom vindikácie, ako sa toho žalobca domáhal v žalobnom petíte.

42. Žalobca sa žalobou domáhal vydania peňažných prostriedkov v sume 14.828,35 EUR od žalovaného, pričom svoj nárok hmotnoprávne subsumoval pod ustanovenie § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Keďže žalobca sa žalobou na plnenie domáhal vydania peňažných prostriedkov od žalovaného, súd skúmal, či nie je daný nárok žalobcu voči žalovanému na vydanie (zaplatenie) peňažných prostriedkov v sume 14.828,35 EUR z iného právneho dôvodu. V tejto súvislosti súd poukazuje napríklad na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 385/2012 zo 6. februára 2013, v ktorom súd uviedol, že „ak súd rozhoduje o peňažnom plnení, ktoré vychádza zo skutkových tvrdení, ktoré umožňujú posúdiť nárok po právnej stránke aj podľa iných noriem, ako je žalobcom navrhované, je povinnosťou súdu uplatnený nárok takto posúdiť bez ohľadu na to, či v žalobe právny dôvod požadovaného plnenia je alebo nie je uvedený, alebo je uvedený nesprávne“. Ako súd konštatoval vyššie, v konaní nebolo sporné a listinnými dôkazmi bolo nepochybne preukázané, že žalobca poskytol plnenie v sume 14.828,35 EUR na účet č. 3020280306/3100 vedený u žalovaného, ktorého majiteľom bol Milan J., bez právneho dôvodu, pričom poistený Miroslav N. bol v trestnom konaní uznaný za vinného zo spáchania trestného činu podvodu a trestného činu poistného podvodu. V priamej príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním K. N., tak bola žalobcovi spôsobená škoda, a to vo výške poskytnutého plnenia 14.828,35 EUR, čo bolo reflektované súdom aj v trestnom konaní, keď v trestnom rozkaze sp. zn. 3T 34/12 zo dňa 03.07.2012, okrem iného, súd uložil obvinenému K. N. povinnosť nahradiť poškodenému Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. škodu 14.828,35 EUR. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť vo výroku o škode dňa 26.07.2012. Žalobca tak disponuje právoplatným exekučným titulom voči odsúdenému K. N., ktorý bol poistený u žalobcu, a v priamej príčinnej súvislosti s konaním ktorého, žalobcovi vznikla škoda. Súd zároveň vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že existencia predpokladov vzniku nároku na náhradu škody žalobcu voči žalovanému nebola v konaní preukázaná. Žalobca v konaní netvrdil, ani nepreukázal, že by zo strany žalovaného došlo k porušeniu jeho právnych povinností, pričom by v priamej príčinnej súvislosti s takýmto konaním vznikla žalobcovi škoda. V konaní nebolo preukázané také konanie (alebo opomenutie) žalovaného, ktoré by zakladalo nárok žalobcu na náhradu škody voči žalovanému, na základe ktorého by bolo možné žalobou uplatnený nárok žalobcovi voči žalovanému priznať titulom nároku na náhradu škody.

43. V konaní tiež nebol preukázaný vznik bezdôvodného obohatenia žalovaného na úkor žalobcu, ktorý by odôvodňoval dôvodnosť žalobou uplatneného nároku titulom nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia zo strany žalovaného. V konaní nebolo sporné, že žalobca plnil sumu 14.828,35 EUR

bez právneho dôvodu, keďže nárok na zaplatenie poistného plnenia neexistoval. Nebolo sporné, že plnenie v sume 14.828,35 EUR poukázal na účet majiteľa K. J., vedený u žalovaného. Na strane Milana Kovalíka, ako majiteľa predmetného bankového účtu tak na úkor žalobcu došlo k bezdôvodného obohateniu, nakoľko na takéto plnenie žalobcu voči K. J. neexistoval žiadny právny dôvod. Súd považoval za potrebné prisvedčiť žalovanému, že len majiteľ účtu je oprávnený disponovať s peňažnými prostriedkami nachádzajúcimi sa na bežnom účte, pokiaľ nie je dohodnuté, právnym predpisom alebo rozhodnutím príslušného orgánu ustanovené inak. V prípade smrti majiteľa účtu - fyzickej osoby, takýmto rozhodnutím, je právoplatné rozhodnutie v dedičskom konaní, na základe ktorého do práv a povinností zosnulého majiteľa účtu vstupuje jeho právny nástupca. V konaní však nebolo preukázané, že by sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil žalovaný. Žalovaný nie je a nebol majiteľom účtu, na ktorý žalobca poukázal plnenie v sume 14.828,35 EUR, nárok na vydanie peňažného plnenia v žalovanej sume žalobcovi titulom bezdôvodného obohatenia od žalovaného tak nevznikol.

44. Sumarizujú uvedené súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, nakoľko žalobca nemá nárok na vydanie peňažných prostriedkov v sume 14.828,35 EUR od žalovaného v zmysle § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže tieto peňažné prostriedky nepredstavujú individualizované veci nezameniteľné s vecami rovnakého druhu, ktoré by mohli byť predmetom reivindikačnej žaloby. V danom prípade sa jedná o pohľadávku žalobcu na zaplatenie sumy 14.828,35 EUR, pričom titulom nároku na náhradu škody vznikol žalobcovi nárok na jej zaplatenie od odsúdeného K. N. a titulom nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia od toho, kto sa na úkor žalobcu obohatil plnením žalobcu bez právneho dôvodu, teda od majiteľa daného bankového účtu, resp. jeho právneho nástupcu. V konaní tiež nebola tvrdená a ani preukázaná existencia žiadneho zmluvného, resp. záväzkového vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, ktorá by zakladala nárok žalobcu na plnenie žalovanej sumy voči žalovanému titulom existencie zmluvnej (záväzkovej) povinnosti žalovaného. V zmysle uvedeného súd dospel k záveru, že nebolo preukázané, že by žalovaný bol subjektom povinným žalobcovi vydať (zaplatiť) peňažné prostriedky v sume 14.828,35 EUR, resp. v konaní nebola preukázaná existencia takého právneho dôvodu, na základe ktorého by žalovanému v prospech žalobcu takáto povinnosť vznikla, žalovaný tak nie je pasívne vecne legitimovaným subjektom v predmetnom spore.

45. V zmysle uvedeného, keďže súd dospel k záveru, že nárok žalobcu uplatnený žalobou na vydanie (zaplatenie) sumy 14.828,35 EUR voči žalovanému nebol v konaní preukázaný, a teda žalobca na takéto plnenie od žalovaného nemá nárok, nepovažoval za účelné a potrebné vysporiadať sa s námietkou premlčania žalobou uplatneného nároku.

46. S poukazom na vyššie uvedené dospel súd k záveru, že žalobou uplatnený nárok žalobcu nie je dôvodný a preukázaný, preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

47. Podľa § 255 ods. CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

48. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

49. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

50. Žalovaný bol v predmetnom konaní úspešný v celom rozsahu, keďže súd žalobu zamietol. S poukazom na uvedené a s odkazom na citované ustanovenia CSP dospel súd k záveru, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v zmysle § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP) do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 CSP (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, musí byť podpísané) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. v platnom znení).